

TAMME LEHT

MILLINE ON ANSAMBEL
VAIKIV LEHEKÜLG?

TALISUPLUS—
HOBI VÕI HULLUS?

MEIL ON OMA
ORKESTER!

KOOL SIIN,
KODU KAUGEL

ÕPILASTE OMALOOMING

INTERVJUU
MAARIKA MÕTSAGA

Veebruar
2025

Toimetuse koosseis

Matvei Balõtšev

peatoimetaja

Agnes Kuura

peatoimetaja

Keiri Rebane

peatoimetaja

Mileen Reiljan

peatoimetaja

Anu Rõigas

peatoimetaja

Anni Ambos

peatoimetaja

Eleonor Laas

peatoimetaja

Laura Liisa Viitkar

Peatoimetaja

Pärt Luukas Leinart

peatoimetaja

Kairit Kolk

peatoimetaja

Rami Vaher

küljendaja

ja peatoimetaja

Helle-Mari Märtsen

assistent

Foto: Liis Markardt

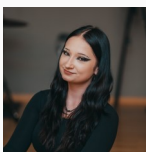
Juhtkiri

Kallis tammekas!

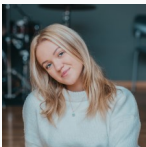
Vaata, kui mõnusa numbri me seekord sulle kokku oleme pannud. Õpetaja Maarika intervjuus on üks oluline tarkusetera teise järel. Seekord on kaalukas osa lehest pühendatud enda või teiste loomingule, inspiratsioon siin lendab. Anni loos on Aeg hädas ja peab nõu psühholoogiga. (Anni on meie tulevane kuulus kirjanik, olen selles kindel!) Tutvustame sulle ka Beatrice Tannenbergi (10ME) luuletust ning sellega seoses julgustame sindki sahtlipõhjainventuuri tegema: äkki on ka sul midagi, mida tahaksid teistega jagada. Saada meile! Kai, meie uusim toimetuse liige, avab oma ajakirjanikukarjääri põneva sissevaatega van Goghi ühe maali saamisloosse. Lisaks saad teada, kuidas käib elu orkestris ja Vaikiva Lehekülje proovides ning kuidas on olnud kohaneda eluga Tartus, kui kodu asub kaugel. Proovi julgelt, mis aitab veebruarikaamose vastu, olgu selleks siis talisuplus, midagi meie soovitude nurgast või kõdita aju õpetaja Karini loogikaülesannetega. Head lugemist!

Suvaline Õpilane Toimetusest

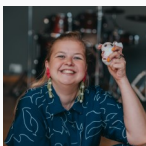
Toimetuse veebruarikuised soovitused

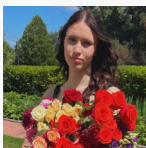
Mileen - Mina soovitan teha midagi, mis sulle meeldib koos inimestega, kes sulle kallid on. Olgu selleks siis filmi vaatamine, lauamängude mängimine või midagi muud. Peale rasket päeva, nädalat või isegi kuud on kõige parem veeta lähedastega mõnusalt aega. Minu enda puhul töötab väga hästi *brownie*'de küpsetamine ja ABBA kuulamine koos oma partneriga.

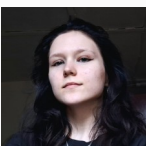
Keiri - Lumi tuleb ja sulab, aga Kuutsemäe nõlvadel on tingimused suusatamiseks või hoopis lauutamiseks head ja nauditavad! Vähemalt ühe korra hooaja jooksul võiks ju jõuda mäele. Kui avastad, et pole varem kordagi suuski või lauda alla pannud, siis anna võimalus uuele väljakutsele. Kuna see aasta on lumega nii nagu ta on, siis mäel käik võiks tuua igaühele talvetunde kindlasti.

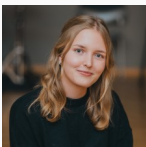
Helle-Mari - Mina soovitan sõbrakuul algatada sõpradega raamatuklubi. Tegime seda oma parimate sõpradega eelmine aasta ja see oli väga hea konkreetne põhjus, miks kord kuus kohvikus või kellegi diivanil kokku saada. Lõpuks polegi see, kas raamatust pikalt jutustatakse, esmatähtis, aga tore lisamotivaator siiski. Raamatuklubi ideaalseks raamatuks sobib näiteks midagi Elif Shafaki sulest, keda ma viimasel ajal andunud *fangirl*'in ja kõiki intervjuusid suu lahti kuulan. Tema mitmed teosed, nagu "Arhitekti õpipoiss" ja "Armastuse 40 reeglit" on ka eesti keeles olemas.

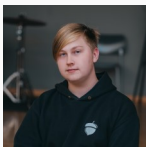
Anu - Võtke sõbrad kaasa ja minge vaatama just esilinastunud filmi "Pikad paberid". Film räägib Tallinna noortest, keda ühendab teadmatus tuleviku ees ja soov elada tähendusrikkamat elu. Tegelased on imeliselt üles ehitatud ning nendega sain väga sümpatiseerida. Arvan, et teadmatus tuleviku osas on meile kõigile tuttav ning film valgustab seda tunnet väga hästi, aga samas melanhoolselt.

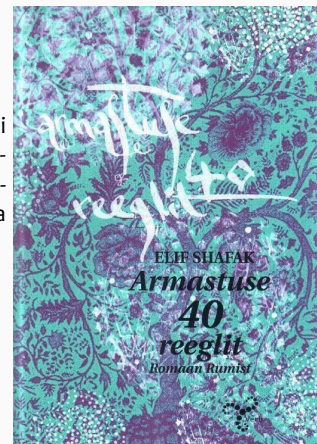
Kai - Soovitan animatsiooni-fännina filmi "Hercules" (1997). See sobib täpselt karmide ilmade lohutuseks oma huumori, värvikate laulunumbrite ja hoogsusega. On, mida näha ja kuulda! Kindlasti on seal palju tuttavat ajaloo- ja kunstitundidest, kuna lugu keerleb Heraklese ehk Zeusi poja ümber. Aja sõbrad ja pere kokku! (Boonuspunktid, kui nad on sama taseme kuivikud kui mina.)

Eleonor - Haara sõbrannad ideega kaasa ja korralda üks *Galentine's Day brunch*. Maalige klaase ja küünlaid, tehke koos pitsasid, magusaks näiteks maasikad šokolaadis. Vaadake nunnusid filme. Tehke uue aasta bingo eesmärkidest, mida soovite 2025 täita.

Pärt - Kas sõbrapäev või mitte - oma kallimaid inimesi tuleks kohelda iga päev, nagu oleks sõbrapäev! Nüüd tõsisemal toonil. Kuigi sõbrapäev on mõeldud olema täidetud rõõmu ja romantikaga, veedavad paljud inimesed selle üksildasena ja masenduses. Osad uuringud näitavad, et sõbrapäev on iga-aastase enesetappude arvu tõusutrendi algataja, mille haripunkt saabub aprillis. See statistika pole kuigi üllatav, kui arvestada, et purunenud suhted (või suhte probleemid) on üheks suurimaks enesetappude ajendiks. Kui tunned et vajad tuge, siis palun võta ühendust usaldatud isiku või mõne toeliiniga.

Kool siin, kodu kaugel

Anu Rõigas

Enamasti seostame iseseisva elu algust täisealiseks saamisega. Mõned õpilased on aga olude sunnil pidanud tiibu sirutama juba gümnaasiumieas. Üksinda elamine annab hulgaliselt vabadust, kuid sellega kaasneb palju lisakohustusi ja vastutust. Pöörame pilgu kolmele õpilasele ning saame teada, kuidas üksinda elamine mõjutab noorte koolielu ja toimetulekut.

Anu Rõigas, 10KU

Olen pärit Mulgimaalt ja üles kasvanud talus. Elu maako-
has ei andnud mulle piisavalt võimalusi suhelda omava-
nustega ega osaleda mind köitvates huvitegevustes. Nä-
gin võimalust oma elu huvitavamaks muuta, kui jätkan
õpinguid mujal gümnaasiumis. Juba seitsmendas klassis
olin kindel, et tahan minna Tartusse. Tartus olid mul pal-
jud lähimad sõbrad ja perekond. Õnneks on mu vanemad
väga toetavad ja alati elavad mulle kaasa. Elamiskoha
leidmine oli tohutult aega nõudev protsess, kuid lõpptu-
lemusega olen väga rahul. Kodust välja kolimise juures oli
kõige raskem just see päev, kui realselt pakkisin kastid
autosse ja ära sõitsin. Samas Tartusse jõudes ja siin ela-
des pole mul kordagi olnud põhjust kahetseda. Juba va-
nematega elades olin iseseisev ning vastutustundlik. Ük-
sinda elamise juures on kõige keerulisem leida aega ja
energiat hobidega tegelemiseks ning sõpradega aja veet-
miseks. Õppimise ja muu elutegevuse tasakaalus hoidmi-
ne on lihtsam, kui algselt arvasin. Enda kogemuse põhjal
soovitan kõigil enda unistuste nimel tööd teha, olgu see
välja kolimine või muu ennast ületav, see on vaeva väärt!

Foto: Anu Rõigas

“Juba seitsmendas
klassis olin kindel, et
tahan minna Tartusse.”

Elis Merimäe, 11TE

Elis elab praegu vanavanemate juures, ta on pärit Viim-
sist. Talle on kogu elu meeldinud rohkem Tartu linn ja osa
tema perest elas juba siin. Vanemad ei olnud kolimise
mõttega esialgu päri, nad olid mures ja pigem selle vastu.
Elis oli järjekindel kuni vanemad nõusse sai. Kõige keeruli-
sem on nõ “kahes kohas korraga elamine”, kõik vajalikud
asjad ei ole alati kohe kättesaadavad. Kodust välja kolimi-
ne on olnud kasuks aja planeerimisel. Tartus on rahuli-
kum keskkond, “pole sellist hamsterratas jooksmist”.
Algselt oli Tartus kohanemine üsna keeruline, samas koo-
likeskkonnas kaaslaste ja õpetajatega sujus suhtlus ke-
nasti. Siiski on sisemiselt veidi kahjutunne, et lapsepõlv
lõppes järsult. Elise soovitus on suhelda perega ja hoida
sidet põhikooliaegsete sõpradega.

Diane Paju, 12ME

Diane on pärit Järva-Jaanist, kohalik gümnaasium oli sul-
gemise ohus. Kuna Diane plaan on tulla Tartusse ülikooli,
siis otsustas juba gümnaasiumiõpinguteks Tartusse tulla.
Tema vanemad toetasid seda mõtet. Ta oli kuulnud palju
õudusjutte, kuidas gümnaasiumis üksi elamisega ei saa-
dud hakkama ja mindi koju tagasi. Kuigi oli raske tulla
täiesti uude kohta, kus ei tundnud kedagi, ta vanemate
juurde tagasi ei kipu. Vahepeal tekib ikkagi koduigatsus,
aga seda on vähem, kui ta algselt eeldas. Diane käib koo-
lis, töötab, tegeleb tantsimisega, seda kõike on päris palju
ning vahel jääb unetunde väheks. Isa tasub üüri eest,
muus osas elatab ta ennast ise. Kodust välja kolimisega
tekkis tugev kohusetunne ja vastutus täiesti ise hakkama
saada. Need aastad on andnud tohutult elukogemust.
“Gümnaasiumis olen siiani saanud rohkem elukogemust
kui kõigi põhikooliaastate peale kokku.” Diane ei soovita
gümnaasiumieas kodust välja kolida, kui selleks pole
suurt vajadust. Esialgu Tartusse kolides jäi vähemaks
suhtlus perega. Diane rõhutab, et on oluline hoida oma
tugivõrgustikku.

Hingeõgija Nosferatu

Mileen Reiljan

Robert Eggersi 2024. aasta õudusfilm "Nosferatu" on julge ja atmosfääriline uusversioon F.W. Murnau 1922. aasta samanimelisest tummfilmist. Eggers, tuntud oma varasemate teoste "The Witch", "The Lighthouse" ja "The Northman" poolest, toob vaatajateni gooti stiilis õudusloo, mis ühendab visuaalse ilu ja sügava psühholoogilise pingestatuse.

Visuaalselt on "Nosferatu" lummap, pakkudes rikkalikke ja detailseid ajastule vastavaid kujutisi, mis loovad sünge ja kõhedusttekitava atmosfääri. Samuti on näitlejate töö väga imetusväärne. Ellenit kehastav Lily-Rose Deppi näitlemine oli suurepärase, kuigi ta roll oli keeruline.

Kriitikute seas on film pälvinud erinevaid arvamusi. Mõned kiidavad seda kui aasta parimat õudusfilmi, rõhutades Eggersi meisterlikkust atmosfääri loomisel ja ajaloolise täpsuse saavutamisel. Teised aga leiavad, et film jääb emotsionaalselt külmaks, keskendudes rohkem visuaalsele stiilile kui tegelaste arengule.

Mulle endale film meeldis. Algas ei meeldinud, aga filmi lõpuks olin kindel, et tegemist on siiski väga hea filmiga ja olin õnnelik, et seda vaatama läksin. See film pole kindlasti kõigile. Sõbrad on seda kirjeldanud kui väga ebamugavat kogemust. Mina seda isiklikult ei tundnud.

"Nosferatu" on visuaalselt lummap ja psühholoogiliselt pingestatud uusversioon klassikalisest õudusfilmist, mis paistab silma rikkaliku atmosfääri ja näitlejatega. Kuigi kriitikud on jagunenud filmi emotsionaalse sügavuse osas, pakub see unustamatut elamust neile, kes hindavad gootilist esteetikat ja aeglaselt süvenevat õudust.

Intervjuu õpetaja Maarika Mõtsaga

Matvei Balõtshev

Seekord vestles Tamme Leht inglise keele ja majanduse õpetaja ning UPT-koordinaatori Maarika Mõtsaga, kes sellest õppeaastast annab veel lisaks karjääriõpetust. Kuidas need erinevad rollid mahuvad ühe inimese sisse ja mis on õpetaja Maarikale oluline? Sellest ja paljust veel rääkisime ühel jaanuarikuisel neljapäeval.

Enne kui süveneme konkreetsetesse teemadesse, küsin sellise küsimuse: kui majandus oleks inimene, siis milline ta oleks?

Ma arvan, et nagu tavaline keskmine inimene. Vahepeal on tal kiire, vahepeal saaks ta puhata, elu käiks üles-alla. Ei oleks kogu aeg sama.

Milline on teie lemmikraamat või -film, mis on mõjutanud teie mõtteviisi?

Raamatuid ja filme on nii palju, ei oska konkreetset välja tuua. Praegu ma vaatan näiteks filmi "The Redeem Team", see on väga inspireeriv. Mulle meeldivad üldse spordidokumentaaliid, sest sportlased panevad oma keha nii paljust läbi tulema, nende *mindset* on teistmoodi kui neil, kes midagi ei tee. "The Redeem Team" on film Ameerika korvpalluritest, kes peale 2004. aasta olümpiamängudel kaotamist tõid lõpuks 2008. aasta olümpiamängudelt võidu koju. Ja inimene, keda ma väga imetlen, on Kobe Bryant.

Teile meeldib näha inimeste tahtejõudu?

Jaa, justnimelt. Mulle meeldib näha, et inimesel on siht silme ees, mitte lihtsalt oma päevakesi õhtusse veeretada. Midagi peab olema, mis ajendab tegutsema.

Milline on parim nõuanne, mille olete kunagi saanud?

Keeruline on lemmikute ja parimatega, neid on palju olnud. Ma ütleks niiviisi, et kõige tähtsam on aru saada, et inimene on maailmas üksinda. Ükskõik, kas on abilisi, kõik otsused on lõpuks enda teha. Peab enda eest väljas olema. Aga kes mulle seda õelend on, seda ma ei oska öelda.

Kuidas kirjeldaksite oma õpetamisstiili, millistest põhimõtetest lähtute? Millised kolm märksõna teid iseloomustaks?

Ma tahan, et õpilased tuleksid minu tundi pingevabalt, et nad ei tunneks hirmu. Ma tahan, et neil ei oleks igav, et neil oleks elevust. Ma tahaks, et minu tunnid oleks huvitavad. See kõlab võib-olla imelikult, aga mulle meeldib ka, kui asjad käivad tunnis nii, nagu mina ütlen. Kui on aeg teha vaikselt tööd, siis ma tahan, et kõik teevad tööd, ja kui ma ütlen, et me nüüd kõik arutame, siis ma tahan, et nad minuga kaasa arutaks. Mitte niiviisi, et keegi teeb midagi muud. Ma mõtlen, et kui keegi on tulnud minu tundi, siis on ta kohal.

Konkreetsus on üks märksõna, millega ka kolleegid mind iseloomustavad. Mänguline tundub veidi lapsik sõna, aga äkki siis olen mänguline. Ja ma ei tule iialgi tundi ettevalmistamata. Ma valmistan neid ette nädalavahetusesti, mõtlen terve nädala tunnid ette ära. Mul on nii pikk staaž, et ma ei tee detailseid tunniplaane, aga mõtlen alati läbi, mida ma mingi klassiga arutan ja kuhu me peaksime jõudma.

Olen töötanud ka mõnes teises kohas, teistel elualadel, aga mulle meeldib, kui mind ümbritsevad haridusele suunatud inimesed, kui üldine *vibe* on akadeemiline. Meil ka kõik õpilased ei taha hullult õppida, aga enamus on valinud meie kooli ja nad teevad ning toimetavad, isegi kui nad on väsinud. See on minu jaoks oluline ja seda ma naudin koolikeskkonnas.

Teie töö hõlmab palju erinevaid valdkondi. Mis teile selle juures kõige rohkem meeldib?

Ma tahtsin inglise keelele vaheldust, kuigi karjääri tervenisti muuta ei tahtnud. Tahtsin uusi väljakutseid ja elu viis mind võimalusteni, kui olin oma peas selle valmis mõelnud. UPT-ga tegelev õpetaja läks teise kooli ja ma juhuslikult olin selle peale mõelnud. Merit Luik läks meilt ära ja ma just olin mõelnud, et võiks midagi karjääriteemalist teha. Eks ma oleks ainult inglise keeles ka mingi uue niši leidnud, aga praegu olen küll väga rahul, et saan teisi asju ka teha. Ühel hetkel mõtlesin ka, et ma ei taha tunnis kogu aeg ainult inglise keeles rääkida, tahan ka eesti keelt kasutada.

Olen küll väga väljakutsetele avatud inimene, aga mu uusaastalubadus oli tegelikult, et ma hakkaksin rohkem ei ütlemata. Ma olen jaa-inimene, kaasa arvatud see intervjuu. See pole küll raske, aga võtan alati kõigest kinni ja peas mõtlen, et pean vahepeal ei ka ütlemata.

Kuidas sattusite õpetajaks? Mis oli see hetk, mis kinnitas, et olete valinud oma karjääris õige tee?

Ma ei olegi valinud seda teed. Olen kogu elu teadnud, et tahan saada õpetajaks. Olen selles suhtes õnnelik inimene. Mõni käib mööda erinevaid teid, pidevalt kahtleb ja jälle hakkab uut otsima. Minu vanaema oli väikse maakooli juhataja ja ise elas seal teisel korrusel. Kui mina olin vanaema juures, osalesin kogu aeg kooli töös, see oli nii loogiline. Ärkasin hommikul üles ja läksin öösärgi vael alla vanaema töö juurde tundidesse.

Kui tulin Tartusse ülikooli, siis käisime sõpradega mööda linna ja juhuslikult keegi ütles, et Tamme gümnaasium otsib inglise keele õpetajat. Ja mina, nagu ma olen jaa-inimene, läksin kohe järgmine päev Tammesse. Nii et mu elu ise kuidagi viib mind õigetes kohtadesse.

Millise ühe majandusliku idee või kontseptsiooni peaks iga inimene kindlasti juba koolis selgeks saama?

Kui sul on kümme ideed, aga sa midagi ei tee, siis päeva lõpuks on sul ikka vaid

“Ütlesin jõulude ajal ka kodus, et nii tore, et vaheaeg saab läbi, ja pere küsis, mis mul viga on.”

Mis motiveerib teid iga päev oma tööd tegema?

Ma olen seda öelnud ka varem, et kool on minu *happy place*. Mulle meeldib siin koolis ja justnimelt siin koolis. Ma tulen alati hea meelega kooli, siin on toredad inimesed. Meil on kõik võimalused heaks õpetamiseks ja õppimiseks loodud. Ei pea mõtlema, et äkki ei saa paljundada või on vastikud inimesed, keda ei taha näha. See on nii hea tunne. Ütlesin jõulude ajal ka kodus, et nii tore, et vaheaeg saab läbi, ja pere küsis, mis mul viga on. Igav hakkab ju kodus.

ideed. Ehk siis ettevõtlikkus on kõige alus. Kui sa lõputult kuulad loenguid, loed investeerimisraamatuid, aga midagi ei tee, siis see ei vii kuhugi. Peab olema julgust. See ei tähenda, et peab pea ees kuskile sukelduma, aga just julgus alustada. Sama on UPT-ga. Hakka lihtsalt otsast kirjutama ja nii moodi saabki valmis. Kui mõtled, et mul pole tuju või äkki mul pole motivatsiooni, siis kindlasti ei juhtu midagi. Asjad saavad tehtud, kui sa hakkad lihtsalt tegema. See kehtib igas valdkonnas, ka majanduses ja inventeerimises.

Kas rikkus on alati teenitud või on see tihti juhus ja ebaõigluse tulemus?

Oleneb, mis on rikkus. Mis see tähendab? Inimesed on erinevad ja võtavad rikkust erinevalt. Minu jaoks on rikkus see, et mul on ümber huvitavad inimesed ja mul on piisavalt raha, et ma ei pea poes mõtlema, kui ma tahan viinamarju osta. Ma arvan, et neid, kes saavad mingi päranduse või lotovõidu, on ülivähe. Rikkuse taga on ikkagi töö ja seesama ettevõtlikkus. Kui lugeda raamatuid või vaadata filme miljonäridest, siis kellelegi pole midagi sülle kukkunud. Muidugi on mõni õigel ajal ostnud näiteks bitcoini, aga enamasti on seal suur töö taga.

Samamoodi on sportlastega, seesama lugu seal filmist "The Redeem Team". Kolm aastat tegid nad tööd ja enne olid ka ju muidugi korvpallurid NBA-s. Iga päev ärkasid 5.30, tegid kõva tööd. Me näeme vaid, et seisavad medaliga ja lehvitavad. Me ei näe, mis seal kõik taga on. See on hull töö. Sama on rikkusega. Medal on ka rikkus. Aga mis on jäämäe all, teavad vaid sportlased, need ettevõtjad, nende pered. Kõigi õnnestumiste taga on töö, isegi kui veab või on antud annet.

“
Me ei saa ühiskonnas nii mõelda, et kui ma olen noor, siis mind ei huvita vanurid.
”

Kas maailm peaks liikuma suunas, kus töö-nädal kestaks ainult 15-20 tundi? Kuidas see majandust mõjutaks?

Tagumikutundide arv pole tähtis, oluline on töö efektiivsus. Inimesed on hästi erinevad. Peale Covidit, kui inimesed töötasid kodus, hakati tagasi kutsuma inimesi kontoritesse mitte ainult seepärast, et suhelda

saaks, vaid mõni ei saa töötada, ilma et keegi kogu aeg silma peal ei hoia. Kui inimesed hakkaksid efektiivsemalt töötama, siis väga tore, aga kui siht on lihtsalt tunnid täis istuda, siis pole mingit vahet.

Kui inimesed saaksid ise otsustada, kuhu nende maksud lähevad, kuidas see muudaks riigi toimimist?

See ei toimiks, sest inimesed on reeglina enesekesksed, nad ei näe suurt pilti. Nad võivad mõelda, et aga mina ei ole haige, miks ma pean maksma sinna haigekassasse. Me ei saa ühiskonnas nii mõelda, et kui ma olen noor, siis mind ei huvita vanurid. Inimesed pole kahjuks piisavalt arukad, et selliseid otsuseid teha. Kuidas saaks planeerida näiteks Sõpruse silla remonti? Kas oodatakse, kuni on kriitiline hulk inimesi otsustanud oma raha sinna anda? Nii ei saaks midagi tehtud. Me saame tänagi oma aega ja raha panustada annetustesse või vabatahtlikku töössse ja iga inimene võiks seda teha, aga suuri asju ei saa teha kampaaniatega korras.

Mis on hea õpetaja parim omadus?

Inimlikkus ja suhtlemisoskus on kõige alus. Kui õpetajaga saab rääkida ja kokku leppida, on õpetaja hea. Metoodikad tulevad ja lähevad, see pole nii oluline.

Talisuplus - sobilik kõigile või vaid kogenud harrastajale?

Lühiintervjuu koos Urmas Tokkoga

Keiri Rebane

Külma temperatuuriga vees reageerib meie keha küllaltki sarnaselt nagu trenni tehes. Talisuplust on hakatud üha rohkem harrastama ning kindlaks on tehtud, et see parandab ka tervist.

Tamme Gümnaasiumis on toimunud aprilli keskpaigas toredaid ühised talisupluskäike, mida on juhtinud meie kooli õpetaja Urmas Tokko. Ühisel ettevõtmisel osaleb nii õpilasi, vilistlasi kui ka õpetajaid, mis arviliselt võib olla umbes paarkümmend ning pluss siis kaasaalajad. Urmas Tokko lausus: "Sigin-sagin, kilkamist ja rõõmu on tunda. Kangemad mehed-naised sulpsavad teisegi korra. Nii saab Tamme gümnaasiumi kevad alata!"

Urmas Tokko alustas talisuplemisega Tartus umbes 10 aastat tagasi. Tokkot mõjutas sellise hobiga alustama see, et ta kasvas üles maakohas ning tema sõnul meeldis talle juba keskkooli ajal sügisel hiljem järve supsata. Urmas Tokko: „Eredalt on meeles oma tollase klassijuhtaja eeskujul sügisel Tallinna-ekskursioonil olles Russalka juures ja üllatunud linnakodanike silme all jahedas meres käik; ülikooliajal „mängisime kangelas“ mõnikord kambavaimust ja toredusest; mägitatkadel olime seltsilistega ikka ka külmas jõe- või liustikujärve vees käinud ning olen lootnud, et karastamine vähendab külmatundlikkust ka matkadel. Ja lõpuks nüüd juba aastaid... Emajõe on mu kodule nii lähedal, et lihtsalt on mugav hommikul seda ekstreemsust väikese ajalukuga ette võtta. Emajões on mugav käia ka seepärast, et käijaid on palju, jääauguke püsib seetõttu lahti ja saju puhul saab varju all

riietuda. Näiteks Narvas ma sellist kohta ei leidnud, kuigi ju nad kuskil ikka suplevad.”

Urmas Tokko lausus: „Käin hommikuti enne tööd, sest siis tuleb eluvaim sisse, isegi juhul, kui on vähe magatud. Tean, et paljud suplevad pärastlõunal või õhtul, ent mulle pole see sobinud – ikka jääb külm mõneks tunniks naha vahele ja õhtul ei tundu see mõnus. Pean ütleva, et väga kõva külmaga (alla -15 kraadi) ma suplemas ei käi – veest välja tulles läheks varbad enne jõesse, kui riidesse panna jõuab. Nii et asi pole mitte vee-, vaid õhutemperatuuris.” Talisuplusega tasub olla ettevaatlik ning kindlasti minna kellegagi koos. Külma vette minnes saab süda suure koormuse ja veresoo-

ned tõmbuvad kiirelt kokku. Sellepärast tasub vette jõudes säilitada rahu ning säilitada rahulik hingamine. Peamine on pärast sulpsu kiirelt sooja tagasi ja soe sisse saada. Urmas Tokko arvab: "Vees inimene ei külmetu, see juhtuks külma õhu ja tuule käes kaua olles. Riskantse võitu on ka üksi suplemas käia - kui miskit peaks juhtuma, on kaaslaste abi vaja; tegelikult sama on ju ka suvel ujumise puhul. Ole vees enda tunde, mitte teiste või mingite teooriate järgi. Eks külmatunne ja natuke kannatamist on alati, ent pärastine hea enesetunne korvab selle. Pikalt kannatamiseks pole me aga oma ellu ju sündinud.”

Kui soov on proovida talisuplust, siis võiks alustada suve järel sügisel ujumas edasi käimisest või siis kevadel kauni soojema ilmaga natukeseks vees suplemas käies. Vette tuleks minna aeglaselt hingamist rahustades, aga kindlameelselt – pikalt ei maksa ka lõdiseda ja põlvini vees seistes oodata. Kui soovid, pane jalga ja kätte spetsiaalsed katted (sussid, kindad) või hoia lihtsalt labakäed veest väljas. Usalda oma enesetunnet, alusta lühikesest vees viibimisest – juba see väike eneseületus annab hea füüsilise ja vaimse enesetunde. Pärast sulpsu püüa ruttu soe sisse saada – riietu soojemalt kui tavaliselt, võimle, jook kodus sooja jooki. Kuula ja vaata, mida „vanad kalad“ supluskohas kokku sattudes teevad ja räägivad. Võimalusel võta sõber kaasa, sest koos on ikka toredam.

Milline on ansambel Vaikiv Lehekülg?

Eleonor Laas

Kuidas ja millal teie bänd loodi?

Kaspar: Aasta oli siis 2024, lumi oli maas. Sebastianil tuli isu endale kitarr tellida ja õhtuks oli see ostenud, nii tekkiski minul ja Sebastianil idee bändi teha. Meie inspiratsiooniks oli Eesti rokkansambel Arg Part. Saime Sebastianiga auditooriumis kokku ning hakkasime FL Studios lugusid miksima, jumala halb oli. Siis aga võtsime pillid ja hakkasime koos jämmima. Sebastian kirjutas mulle, et Angeliina tahab ka meiega liituda ja võtab Kaari ka endaga kaasa. Nii me saimegi neljakesi siin aulas kokku ning hakkasime vaikselt lugusid tegema ja siin me nüüd oleme.

Kas teil oli algusest peale kindel stiil või muusikaline suund, mida soovisite järgida?

Kaspar: Teeme seda, mis meile meeldib. Keegi pakub mõne loo ja kõik on nagu, et see on saast või teeme selle ära.

Kust tuli bändi nimi?

Sebastian: Meil käis läbi lausa neli nime, mida bändile võiks panna. Alguses plaanisi me bändi nimeks panna Oranž Elevant, see ei olnud kunagi *official* nimi, see oli minu ja Kaspari ühe-kahe proovi nimi. Järgmiseks olid Neli Klemmi ja Vaba(n)dust. Ja nimi, mis meil praegu on, tuli kooli tunnuslausel "Meie ei taha olla, ei ole vaikiv, ununev lehekülg aegade-raamatus."

Kes on bändi liikmed ja milliseid instrumente te mängite?

Angeliina: Minu nimi on Angeliina Andrits-kaja, bändis mängin viiulit, kitarril ja laulan,

väike soov oleks kunagi ka flööti mängida.

Kaari: Olen Kaari Kingo ja bändis mängin trumme, kuid õppinud olen ka põikflööti.

Kaspar: No Kaari on üldse meie bändi selgroog, kõige kõvem vend siin bändis. Mina olen Kaspar ja mängin basskitarril, oskan ka trumme ja klaverit mängida.

Sebastian: Olen Sebastian, tulen Kambjast ja mängin kitarril, natuke olen laulnud ka.

Õnneli: Mina olen lõpetanud muusikakooli klaveri erialal, lisaks oskan mängida kitarril ja ukulelet ning meeldib laulda.

Kuidas te omavahel tutvavaks saite?

Kaspar: Mina, Sebastian, Kaari ja Angeliina käime kõik 11IT klassis.

Sebastian: Pigem bänd tegi meist sõbrad, kui et olime enne bändi sõbrad.

Kaari: Mina ja Angeliina rääkisime esimesena bussi peal, Angeliina küsis minult raamatut, sest vastamispäev oli ja seda talle andes nägigi ta, et mul on trummipulgad kotis. Ta uuris, kas mängin ja nii ta tiriski mind bändi kaasa.

Angeliina: Sellest, et ma kitarril mängin, said poisid teada solistide konkursil, kus ma klassiõde saatsin. Seal me rääkisime ja siis Sebastian ütleski, et tellib kidra endale.

Kas loote oma muusikat või mängite rohkem tuntud lugusid?

Hetkel mängime tuntud lugusid, aga me tahame luua oma muusikat, sellega on meil kindel siht ees.

Kust ammutate inspiratsiooni oma loominguks või kaverite valikuks?

Valime seda, mida keegi kuulab ja kas meile ühiselt meeldib see ning kas me suudame seda mängida pidevalt ja kas see on päriselt asi, mis läheks rahvale peale. Vahepeal mõni lugu meeldib, aga mõistame, et see käib üle jõu, näiteks on liiga palju pille loo tegemiseks vaja. Aga kõik sellised lood lähevad nimekirja, mis on kuskil *backrooms*is.

Mis on teie seni kõige lemmikum lugu, mida esitada?

"Black Sheep" on üks bändi lemmikutest.

Õnneli: Hetkel "Drag Me" - Tiny Little Houses. Üks hea lugu, mis on meil veel õppimisjärgus, on "Undercover Martyn" - Two Door Cinema Club. Usun, et kui selle saame selgeks, siis on see minu kindel lemmik.

Sebastian: Tunnen, et Radioheadi lugu "Creep" on siiani meie tugevam lugu olnud. Samuti oleme palju vaeva näinud looga "Iris".

Kui tihti te harjutate ja kuidas proovid välja näevad?

Harjutame tavaliselt kaks korda nädalas ning enamasti teeme proovi kaks tundi. Praegu oleme teinud nii, et võtame endale nii-öelda kodutöö, et me kuulame mingit lugu, mis on meie partiis ja siis tuleme kokku ja teeme tunniga loo selgeks. Tunni alguses väike soojendus mõne vanema loo näol ja siis hakkame pihta.

Kus te seni esinenud olete ja mis on olnud teie kõige meeldejäävam esinemine?

Esimene esinemine oli lastekaitsepäeval Tartu kesklinnas Kaubamaja kõrval, me olime selleks ajaks mänginud koos kaks nädalat. See oli mingi täielik juust, täitsa õudne. Suvel puhkasime, tegime ainult ühe proovi. Üks meeldejäävamaid oli kindlasti esinemine Mülä baaris, see oli samuti esimene esinemine, mille eest palka saime. Seal oli äge seltskond ning igaüks sai 20 eurot Apollo kinkekaartides, mis oli esimese palga kohta väga kõrva. Sügisel oli meil võimalus üles astuda ka Kosel Koolirocki muusikafestivalil. Kuna tegemist oli konkursiga, siis väike hirm oli sees, aga produktsioon oli äge.

Kuidas valmistute suuremateks esinemisteks, näiteks kooliüritusteks?

Loomulikult harjutame, aga ikkagi on jube palju paanitsemist. Teeme mingi seti valmis ja siis testime läbi, et kaua see umbes aega võtab ning kohandame seda vastavalt etteantud lavaajale. Enamasti valime oma tugevamad lood, mis hästi välja tulevad.

Millised on olnud seni suurimad väljakutsed bändi tegemisel?

Kosele esinema minek nõudis organiseerimist, et mis transpordiga ja millal. Tagasi tulles pidime vihma käes bussi peale kõndima.

Mis on teie suurim saavutus bändina?

See, et me oleme nii ägedad...punkt. Me oleme nii palju arenenud, nii individuaalselt kui ka koos.

Kuidas te ületate erimeelsusi või lahendate probleeme bändis?

What's that? Me lihtsalt inimese kombel räägime erimeelsused läbi, kuid neid on vähe.

Angeliina: Kaari, sina oled enamasti vait, need kaks mehikest lihtsalt vaidlevad omavahel ja mina hääliitsen. Tavaliselt siis, kui kõigil tuju paha on, siis asi on selles, et Kaspar ja Sebastian pole söönud ja nad lähevad selle pärast kurjaks ning ei soovi mängida rohkem. Me oleme vahepeal isegi poes käinud Kaariga ja neile süüa toonud.

“Üks viineripirukas ei päästa päeva.”

Millised on teie plaanid tulevikuks?

Me pole mõelnud nii kaugele. Kui see aeg kätte jõuab, siis mingi otsus tuleb teha niikuinii. Praegu on eesmärk koos mängida ja nautida, hetkel ootame järgmist esinemist. Väikseks ideeks on alati olnud laulukirjutamine, aga praegu oleme pigem lihtsalt naljatanud selle üle ning esimese sammu astumine tundub raske.

Kas teil on tulemas mõni suurem esinemine või projekt, mida soovite reklaamida?

Koolirockile võiks ikka minna, nüüd kui meil on autojuhiloa.

Millist nõu annaksite teistele õpilastele, kes unistavad oma bändi tegemisest?

Lihtsalt tehke, alustage kuskilt punktist, võtke pill kätte ja saage kokku. No meie hoiame praegu aula parimaid prooviaegu kinni, aga no tulge rääkige siis meiega ka läbi ja leiame ikka mingi lahenduse.

Mis on kõige naljakam asi, mis teiega bändiproovi või esinemise ajal juhtunud on?

Nalja saab meil alati, aga hiljuti filmisime enda Instagrami jaoks sketši ja see oli midagi uut, mida pole varem teinud.

Kaspar: Üks Andres sealt Koselt, ta oli selline vanem meesterahvas, kes sõitis Volvo maasturiga, ta oli nii pull vana. Tal olid siuksed ägedad prillid, mis ta pani endale lauba peale, igatahes need kuidagi stickisid hästi ja siis, kui ta mõnda kildu ütles, kukkusid need talle perfektselt näo peale.

Mis muusikat te ise vabal ajal kuulate?

Sebastian: Rock ja EDM, üks hea lugu on Tiny Little Houses “Drag me”.

Kaspar: No oleneb, mis ma teen, aga Eesti rokk, *heavy metal* või siis džäss. Kõik ikkagi oleneb hooajast.

Kaari: Ma pole eriti džässmuusika fänn. Oleneb päevast, vahepeal klassikaline, vahepeal rokk. Ühesõnaga kõik peale džässi.

Teised: Kaari, sulle paneme küll teibi suu ette, nüüd me hakkame džässi tegema bändis, teeme Kaarist korraliku džässtrummari.

Angeliina: No mulle meeldib džäss, nagu ka teised ütlesid, oleneb tujust, kuulan *heavy metal*ist kuni *indie*-muusikani.

Õnneli: Vabal ajal kuulan muusikat vastavalt olukorrale/tujule. Jalutamas käies pigem sügavama sisuga laulud, näiteks Coldplay vanemad lood. Trennis ja peomeeleolus olles rohkem elektrooniline muusika.

Milline on kõige originaalsem ja universaalsem laulu pealkiri?

“Oranž elevand”

Milline on ideaalne publik?

Selline, kes kaasa elab. Kui meid laval vaadata hakkab tahes-tahtmata jalg tatsuma ja pea nõksuma.

“Kaari, sulle paneme küll teibi suu ette, nüüd me hakkame džässi tegema bändis.”

Meil on oma orkester

Laura Liisa Viitkar

Orkester Tamme on puhkpilliorkester, mis tegutseb juba aastast 1991. Orkestril on mitmekesine repertuaar ja aktiivne esinemisgraafik. Orkestris on 52 liiget, kelle seas leidub nii Tamme kooli ja gümnaasiumi õpilasi kui ka inimesi, kes pole kooliga seotud. Näiteks orkestri vanim liige, trompetist Kalju on pensionär, kes mängib lisaks ka Väägvere pasunakooris. Orkestrit juhib Gunnar Pettaig.

Orkester esineb väga erinevatel üritustel, mistõttu on ka repertuaar mitmekesine. Peamised kavad hõlmavad filmi- ja popmuusikat, seltskonnaõhtute muusikat, aga ka tseremoniaalsed repertuaari, kuhu kuuluvad näiteks marsid ja rahvuslikud teosed, nagu "Eesti lipp". Proovid toimuvad üks kord nädalas kolmapäeviti kell 18.15–20.00, lisaks korraldatakse regulaarselt esinemisi.

Küsisin paarilt kaasõpilaselt, miks nad orkestris käivad ja kas peale Tamme orkestri mängivad nad kuskil veel.

Markus (11TE, metsasarv): „Käin orkestris, kuna mulle meeldib mängida erinevaid suurteoseid või poppluugusid, mida üksinda oleks keeruline mängida. Orkestris saan ka veeta aega sõpradega ja mõnikord

saan ka sealt mõne uue hea sõbra. Käin veel peale Tamme orkestri Elleri orkestris ja Võru valla noorteorkestris. Vanasti käisin mängimas ka Popsides, aga tiheda kooligraafiku pärast enam ei jõua seal käia. Plaanin sinna tagasi minna, kui gümnaasiumi ära lõpetan.”

Johanna (12LO, trompet): „Käin orkestris, sest naudin muusikat. Kiirematel perioodidel jääb mul vahel käimata, kuid see ei tähenda, et orkester mulle huvi ja rõõmu ei pakuks. Samuti meeldib mulle lihtsalt ennast arendada, mine sa tea, võibolla läheb pillimänguuskust tulevikus vaja. Mujal orkestrites ma ei käi, mina käin ainult Tamme omas.”

Rami (11KU, flööt): „Käin orkestris, kuna mulle meeldib flööti mängida ja orkester on võimalus seda teha ja teiste pillimängijatega suhelda. Ei käi mujal orkestris, aga ma käin flöödiansamblis ja eratundides, lisaks ka trummi eratundides.”

Mina (Laura, 11KU, trompet) käin ka Tamme orkestris ja mängin seal trompetit. Käin sellepärast, et mul oleks tegevust ja see pakub suurt rõõmu, kui mul tuleb mängimine välja. Orkestris käimine toob ühtsustunde ja uusi tutvusi. Olen lõõnud kaasa Mart Reiniku kooli vilistlasorkestris, aga põhiorkester on ikka Tamme.

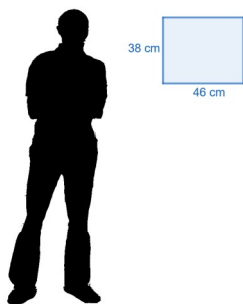

Kuldne vetsupott või Van Goghi maal?

Kai Kolk

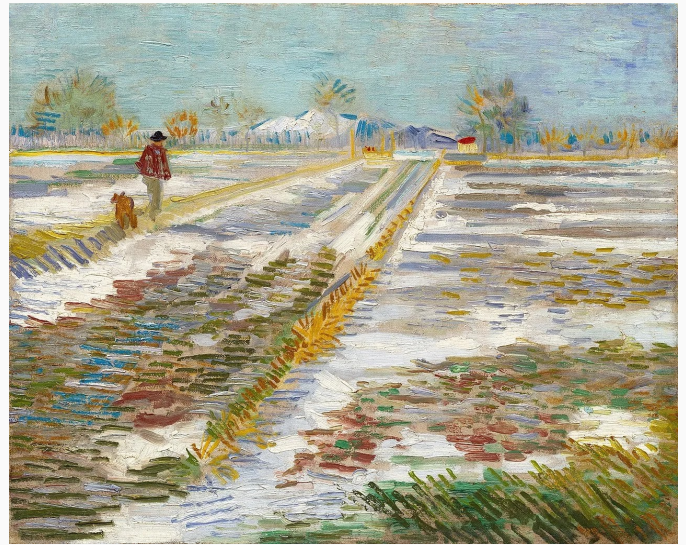
“Lumine maastik” on Vincent van Goghi (1853-1890) maal. Usutakse, et see on üks esimesi, mis ta Arles’i kolides tegi. Maa oli kaetud meie mõistes õhukese lumekattega, selleks hetkeks juba sulamas. Maal kujutab La Crau tasandikku Mont Majouri kloostri ja silmapiiril asuvate naabermägede vastas.

Maali kompositsioon tõmbab vaataja pilgu alumisse vasakusse nurka, kust algab rada, mis juhib pilgu horisondini. Pintsli tõmbed on liikuvad, lühikesed ja laiad, maastiku laiupidised jooned tõstavad raja diagonaalsed rohutud esile. Maal on päikseline ja pilvitu, vastandvärvid tõstavad veelgi enam selle erksust. Valget ja violetset on kasutatud lume jaoks, pruun, roheline ja sinine on lume sulamise ja lõrtsi kujutamiseks. Vaadet rõhutavad punased aktsendid horisondil: pruuni koera ja teda jalutava mehe riietus – silmapaistev must kaabu.

Jaapani kunsti ukiyo-e puugravüüride innukas kolleksionäär van Gogh võis saada inspiratsiooni nende lumistest stseenidest. Siiski ei olnud ta maha jätnud Hollandi maastikumaalides kasutatud standardeid, mille tava oli esiplaanil kasutada tumerohelisi ja pruune ning taevast siniseid toone. Ebatavaline on võrreldes teiste kunstnike teostega aga see, et horisont asub kõrgel silmapiiril. Tähelepanu on keskendunud esiplaanile ja selle maastikule, mis viib maja juurde, peaaegu nagu kõnniks van Gogh põllul mehe ja koera taga. Mõni päev hiljem, pärast uut lumetormi, maalis van Gogh teise sarnase, kuid vähem detailse maastiku “Snowy Landscape with Arles in the Background”.

Maal on olnud tuntud ka popkultuuris. Nimelt 2017. aastal küsisid Donald Trump ja ta abikaasa Solomon R. Guggenheimi muuseumilt, kas nad saaksid seda oma koju, Valge Maja peamajja, üles riputada. Muuseum keeldus ja pakkus itaalia kunstniku Maurizio Cattelani 18-kraadise kullast vetsupotiskulptuuri selle asemele, mis siiski nende kodus eksponeerimist ei leidnud.

Vincent van Gogh

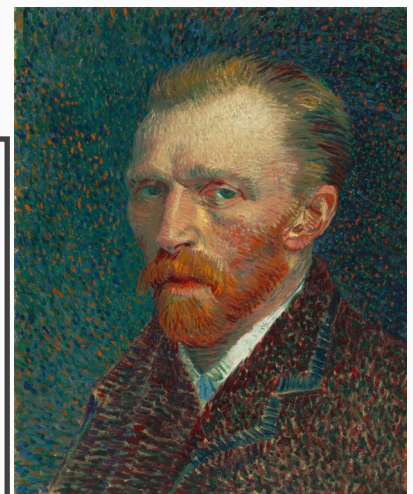
Hollandist pärit Vincent Willem van Gogh oli postimpressionismi ajajärgu kuulsamaid maalikunstnikke, 19. ja 20. sajandi vahetuse kunsti ekspressiivse suuna rajajaid. Talle on iseloomulik emotsionaalne, särav ja intensiivne koloristlik* värvikäsitus. Aastate jooksul sai van Gogh Mauve’ilt ja Paul Gauguinilt õpetusi, inspiratsiooni kogus Rembrantilt, Delacroix’lt Seurat’lt, Cézanne’ilt, Degas’lt ja Millet’lt.

Algselt oli ta koos vennaga kunstikaupmees, hiljem tahtis saada pastoriks, kuid see ei õnnestunud. Vahetades mitmeid kordi elukohta, sai van Goghil ka Pariisi kiirest elust villand. Viimaks kolis ta vaiksesse Arles’i Lõuna-Prantsusmaal.

Elades Arles’is oli tal justkui oma kunstnikukarjääri õitseage. Inspireerituna “soojemast päikesest ja teistsugusest valgusest”, sündis *plein air**-maale: põlde, linnaelanikke ja maju. Aina enam väljendas ta realismi asemel emotsiooni.

Kui ta sõbra Gauguiniga tülli läks ja vaimne ning füüsiline ülepinge võimust võtsid, lõi ta ära osa oma kõrvast. Veidi hiljem läks van Gogh omal soovil Saint-Rémy vaimuhaiglasse, et jälgitaks ta vaimset olukorda (arvatavasti skisofreenia ja bipolaarne häire). Seal sündis ta kuulsaim maal “Tähistaevas”. Olukord paranes, lahkudes peatus ta Auvers’i linnas, kus ta suri 37-aastaselt enesetapu tagajärjel. Selle surmapõhjusega ollakse üldiselt nõus, kuid levivad müüdid, et tegelik põhjus oli hoopis mõrv.

Peale surma läksid ta maalid hinda ning inspireerisid tulevasi kunstivoole, näiteks fovismi*. Oma eluajal elas van Gogh vaesuses; ta kuulsus, nagu paljudel kunstnikel, on postuumne*.

kolorist* – meisterliku värvikäsitlusega maalija

plein air* – vabaõhumaal, maalimisviis

fovism* – 20. sajandi alguse Prantsuse kunstivool. Nimetus tuleneb pilkenimest “les fauves” (metsalised), väljendab kunstniku meeleolu, puhaste erksate värvitoonide kasutus, lihtsus. Perspektiivinõuded ning valguse ja varjuga modelleerimine jäeti kõrvalle. (Henri Matisse, Maurice de Vlaminck, Karl Pärsimägi).

postuumne* – surmajärgne

Sessioon Ajaga

Anni Ambos

“Vabandage, pood suletakse viie minuti pärast!”
Heitsin müüjale läbi monstera lehtede ärritunud pilgu.

“Ma olen sellest teadlik. Mul läheb ainult paar sekundit veel,” vastasin, pöörates tagasi sukulentide riiuli poole. Silmanurgast märkas üllatusega, et minust vasakul seisis rooside külmiku ees võõras, keda seal hetk tagasi polnud. Tumedasilmne habemega mees vaatas mulle otsa ja kergitas torukübarat.

“Kena õhtut,” laususin pisut hämmeldunult. Mis inimene kannab tänapäeval torukübarat?

“Kõik õhtud on kenad,” teatas võõras krigiseval häälel. “Mõnes kohas on lausa alati õhtu.”

“Kuidas palun?” Ma ei osanud otsustada, kas muretseda mehe kõnemaneeeri, lugematu arvu ehte ja kulinarte või kella pärast, mis poe tagaseinas seisma oli jäänud. Nüüd ei saanud ma enam lillepoe kinnipanemisaega jälgida.

Võõras mehike astus minu juurde ning ma panin tähele, kui lühike ta on.

“Lubage mul ennast tutvustada.” Mees ulatas mulle surumiseks nahkkindas käe. “Mina olen Aeg.”

Turtsatasin. “Jah, ja mina olen Miki Hiir.”

“Ei. Teie olete psühholoog,” ütles härra Aeg tõsiselt, minu naljast aru saamata, “ja mul on nõu vaja.”

“Aga pood suletakse...”

“Meil on aega küllaga.” Mees naeris luksudes omaenda nalja üle, osutades oma punnis kõhule. “Saate pihta?”

Noogutasin viisakalt. Pooleldi vastu tahtmist jäin teda uskuma.

“Mis teil siis mureks on?”

“Vaadake, ma möödun.”

Jõllitasin Ajale paar sekundit otsa, enne kui lause tähendusest aru sain. “Ahah.”

“See on pannud mind mõtlema, et kas ma teen ikka kõike õigesti. Karlsson Katuselt tsitaati kohandades: “ma olen parajalt paks mees oma kõigis aastais.” Võiks ju arvata, et olen 13,7 miljardi aastaga aru saanud, mida ma tegema pean, aga vat ei ole.”

Mehike toetas nukralt vastu rooside klaasust. Tundsin, kuidas kõigest väest kaasa mõtlemine ja kunstlik valgus mul pea valutama ajasid.

“Nii et teil on keskeakriis?”

“Ei no kuulge.” Aeg vaatas mulle nõrduvalt otsa ja kõlistas kaardus ninaga susside otsas tilpnevaid kelluke. “Ma saaksin aru, kui oleks. Viimase sain keskajal, aga enne seda oli kriis dinosauruste ajal ja esimene siis, kui Päikesesüsteem tekkis.”

Noogutasin, tehes nagu nagu samastuksin. Aeg jätkas.

“Kogu selle mõtlemise ja muretsemisega panin ma ükskord tähele, et ma ei käi olevikuga kaasas. Mina arvasin, et Lordinium oli Inglismaa pealinna nimeks 19. sajandini!”

“Ainult tuhat kakssada aastat mööda,” proovisin Aja juttu pisut positiivsust tuua. Mehike lõi käega.

“Teie, inimesed, olete liiga püsimatud. Õige asi kestab vähemalt paar milleeniumit. Aga teie panete juba seitsme või kaheksa kümnendiku järel kõrvaldada pea alla. Ja siis ma mõtlesingi, 2020, kui ma kaastundest koos teiega karantiinis passisin ja Ruumile TikTokke

saatsin, et küsin mõne suureliku käest. Te saate oma lühikeste eludega ju hiilgavalt hakkama!”

Arvestades isikuid, kes mu kabinetist läbi on käinud, siis “hiilgav” on vale omadussõna.

Heitsin närviliselt pilgu kassa poole, ent müüjast polnud ei kippu ega kõppu. Aeg pilgutas minu suunas silmi ja tema ninale tekkisid ovaalsed prillid.

“Võibolla proovige oma rutiini muuta,” soovitasin, “see võib imesid teha.”

“Loomulikult toimuvad imed, kui inimesed homme üles ärgates leiaksid, et Viimnepäev tiksub viis korda kiiremini ligi.”

“Viimnepäev? Te ei usu ju ometi Jumalasse?”

“Loomulikult usun, ta on üks muhe sell.”

Sügaval sisimas lootsin, et Aeg ei pea Jumala all silmas Zeusi.

Ohkasin, sest mul tekkis järsku tunne, et ühe vestluse käigus pole mul mingit võimalust Aega aidata. “Kuulge, ma pean tunnistama, et ma arvan, et ma ei oska teile nõu anda. Miks te üldse minu valisite?”

Härra Aeg avas klaasukse, võttes külmikust kimbu roosasid roose. “Suvaliselt. Lasin Siril otsida psühholoogi sisaldava lillepoe, sest siis saan naisukesele lilled ja endale nõuandeid.”

“Teil on naine?”

“Jah, Ruum loomulikult.” Aeg vangutas pead. “Tore tegelane, aga kange iseloomuga. Tema käitumine ajab kõigepealt sita keema, kuid siis võtab junni jahedaks.”

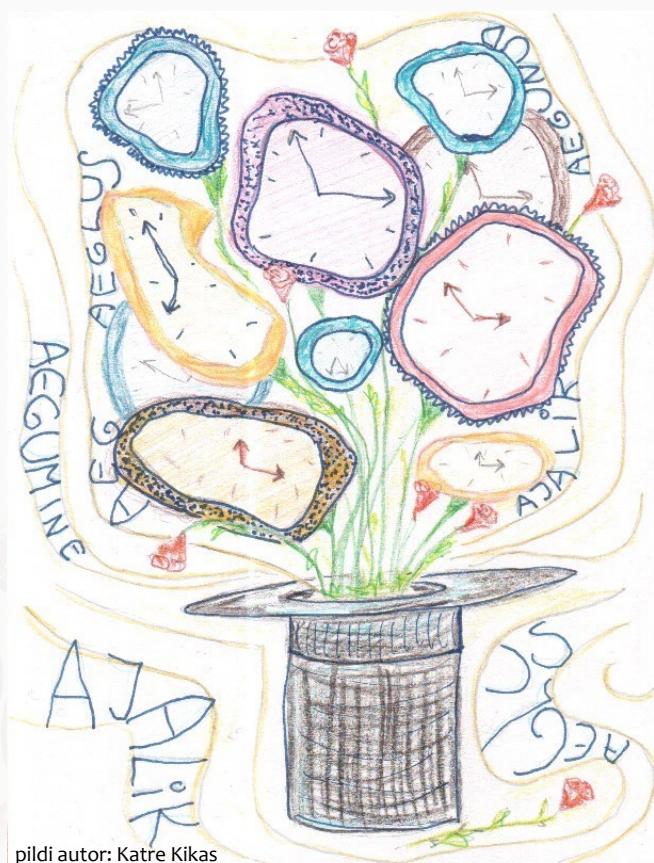
Mulle tuli idee, mis peegeldus Aja näoilme järgi otsustades ka minu silmades.

“Teate mis?” Haarasin entusiasmilaines riulilt suvalise kaktuse. “Lugege Dale Carnegie raamatut “Kuidas võita sõpru ja mõjutada inimesi”. Sest uskuge mind, teie suhtumine iseendasse võib suurel määral sõltuda teie naise kolmest teljest.”

“Ma saan aru, et te tahate oma “kena õhtuga” jätkata,” porises Aeg. Noogutasin innukalt ja nihkusin monstera poole.

“Ärge muretsege, härra Aeg, ka see läheb mööda!”

Mehike kirtsutas nina. “Täpselt nii arvasid dinosaurused, kes nüüd kütusekanistrites ringi hulbivad.”

pildi autor: Katre Kikas

Suveõhtu

Beatrice Tannenberg, 10ME

Päev hääbub vaikselt, loojangutules,
päike puudutab silmapiiri viimast korda.
Meri hingab aeglaselt, nagu unustades,
et öösel ta süda rahutu ja lootuseta.

Rand on tühi, liiv jahtunud jalajälgedest,
vaid lained sosistavad oma iidseid lugusid.
Need räägivad maailmadest, mis on kaugel,
kustunud tähtedest ja meremeeste unistustest.

Kord vaatasid sa sama silmapiiri,
kandes hinges tuhandeid küsimusi.
Otsisid vastuseid tuulest ja veest,
otsisid midagi, mis annaks tähenduse.

Aga mõnikord on meri lihtsalt meri,
ja loojang lihtsalt päeva lõpp.
Ei peagi olema tähendust või sõnu,
vaid hetked, mis on täis tõtt.

Sa istud nüüd siin, vaikusesse kootud,
vaatad, kuidas taevas tumeneb.
Õhus on tunda sügise maitset
mõtled: „Miks olen ma maailma loodud?“

Ja võib-olla polegi vaja mõista kõike,
vaid lihtsalt olla, hingata, lasta lahti.
Lugeda enda lemmikraamatu lõike,
ja vaadelda säravaid taevatähti.

Mõnikord on ilu just selles,
mis jääb ütle mata ja seletamata,
hetkes, mis hajub nagu loojangu valgus,
ning elab edasi ainult mälestustes.

Õpetajate ütlused

Õp. Mari-Liis Jaansalu

„Sellel graafikul ei ole nime, aga kui oleks,
siis oleks see kellelegi kaevatud auk.”

Õp. Maret Kuura

„Kes see võtab omale saleda naise, see
laguneb käest ära.”

Õp. Tanel Liira

„Teie tasakaalupunkt on kodus diivani peal.”

Õp. Sirje Summel

„Orav ei tule võilille peale elama.”

Õp. Maarika Mõts

„Ajage mind ülesse, kui lõpetate.”

Õp. Aleksandr Kirpu

„Teie peate tööle minema, et mina pensionit
saaks.”

Õp. Agnes Vask

„Ja nüüd on päike arvutikuvari tähtkujus.”

Tamme horoskoop

Veebruar toob endaga kaasa uued mõt-
ted ja teod. See viimane talvekuu on
eriti edukas Veevalajate jaoks ning neid
iseloomustavad originaalsus ja iseseisvus saadavad
meid kõiki. Kuu lõpupoole on järg käes Kaladel, kes
toovad inimestes välja nende unistavama poole.
Mõeldakse rohkem tulevikule ning ka iseendale.

Kuulsad Veevalajad

- ♥ Ed Sheeran
- ♥ Tõnis Asson
- ♥ Gunnar Pettaig
- ♥ Harry Styles
- ♥ Aivar Meldre
- ♥ Michael Jordan
- ♥ Leene Lotta Lüdimois
- ♥ Mari-Liis Jaansalu
- ♥ Aly Valvas

Jäär

Saad jumalamuidu kingituse, millest sa ei suuda loobuda. Sind ootab ees oluline valik kohvi, kakao ja tee vahel. Oluline on praegusel perioodil en-
nast usaldada ja teha parim valik enda sisetundele tugine-
des.

Sõnn

Leiad üles oma laulu ning
tunned end kui ladvaõun. Võid tunda soovi lükata küsi-
musi tagasi. Tegeled oma
mõtete alltekstiga ning lih-
vid uusi kilde vanadega. Viimase aja sündmused pa-
nevad sind mõtlema, kas
pöörane on positiivne sõna.

Kaksikud

Sulle meelehärmi valmistav
olukord laabub ootamatul
viisil. Raskel ajal võid leida
lohutust kauges külas. Kah-
juks pole seal noori ega ühtki
poodi. Siiski tuled kõigega
imetlusväärselt toime ning
rajad endale tee linna tagasi.

Kaalud

Sul on selge ettekujutus,
kuhu jõuda tahad. Maas
leiduvad mündid püüavad su
pilku, kuid kõiki neist ei mak-
sa üles korjata. Jäta mõned
teistele ka. Potentsiaalsed
näitajad võivad proovida
sind õigelt teelt kallutada.

Skorpion

Kohtud kellegi erilisega, kes
muudab sinu arusaama
maailmast enneolematul
viisil. Oled varasemast ener-
gilisem ja suhtud igasse päe-
va uue helgusega. Võõrkeel-
te õppimine toimub sujuvalt
ja muredeta.

Ambur

Vajad kannatlikku meelt. Ära
kedagi veel kuu peale saada!
Planeediseisud ei soodusta
selliseid äkilisi reise. Sind
tabab lisalugemise võimalus
ja veedad oma vaba aega
mõtestatult.

Vähk

Otsid tasakaalu hetkes elamise
ja hetke jäädvustamise vahel.
Oled tavapärasest nostalgili-
sem ja emotsionaalsem. Igat-
sed kevade järele ning loed
langevaid päikesekiiri.

Lõvi

Salongimuusika ja
uusaegne romantism
võtavad ootamatult üle
ning lisavad kauaoodatud
värvi su argipäeva. Saa-
bub päev, mil sul vana-
dest naljadest aitab ning
leidad kõigele täiesti uue
tähtsuse.

Neitsi

Lähiajal leiavad sind uued muu-
sikažanrid. Sind jälitab publiku-
menu ja avangardism. Tõlkes
kaotsi läinud mõtted leiavad
sind uuesti ja avastad selguse
varem kõrvaleheidetud plaani-
des.

Kaljukits

Võitled uskumatute oludega,
võttes kasutusele peenelt läbi-
mõeldud manöövrid. Seikled läbi
erinevate katsumuste, kuid ei
kaota selles kõiges pead ja jääd
võidukaks. Märkad korduvaid
mustreid ning õpid neist.

Kalad

Nelgid võivad ununeda
rongi, aga selleks nad ehk
ongi? Maagiline realism ja
unelmate soosing julgusta-
vad sind astuma muga-
vustsoonist välja. Kui en-
dasse usud võid kasvõi
defineerida gravitatsiooni.

Veevalaja

Ordoviitsiumi ajastu kummi-
tused viibivad su läheduses.
Võimalik, et saad sümbool-
seid märke, kuidas edasi
tegutseda. Veel on aega
seada siht oma unistuste
poole ning asuda tõsiselt
tööle. Meelekindluse abil
võib võimatu võimalikuks
saada.

Õpetaja Karini loogikanurk

Ülesanne 1.

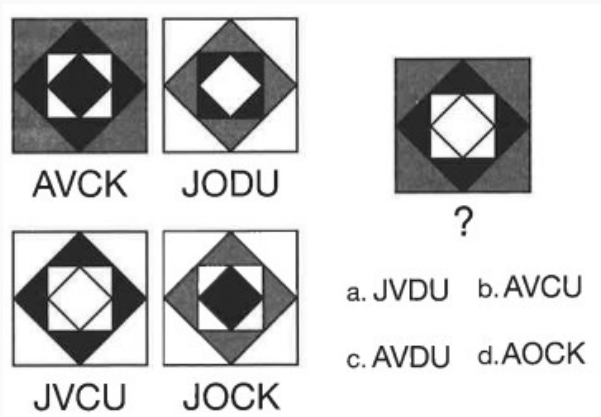
Kriminaalromaanis kolmel esimesel leheküljel kõmmutas mõrvar maha 12 inimest, järgnevatel kaheteistkümnel lehel uputas ta 7 ja mürgitas koleda kihvtiga veel 14 inimest. Pärast seda jäi lehekülgi veel 143, kusjuures igal lehel pussitas mõrvar 4 inimest.

1. Mitu lehekülge on kriminaalromaanis kokku?
2. Kui palju rahvast selle lehekülgedel hukka sai?

Ülesanne 2. Koodi murdmine

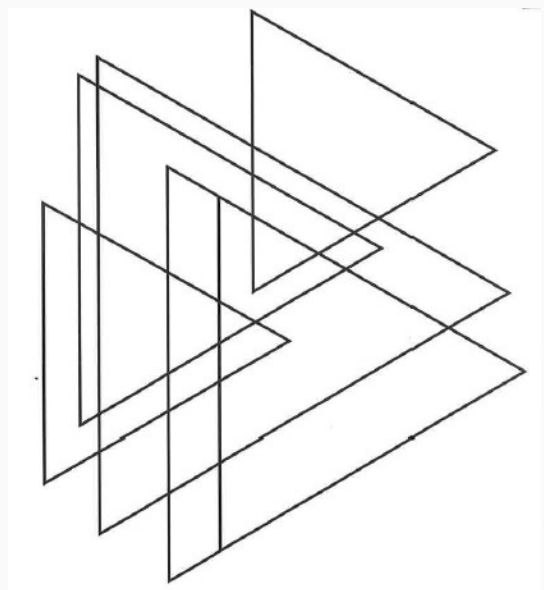
Murra lahti pildi kirjeldamiseks kasutatud kood.

Milline valik a kuni d peaks olema küsimärgi asemel?

Ülesanne 3.

Mitu kolmnurka leiad pildilt?

- ♥ Vastuseid saab esitada kuni 28. märtsi 2025 keskööni
- ♥ Kõigi vastanute vahel loositakse välja seitse 100g šokolaadi

VASTUSEID SAAD ESITADA SIIN:

Eelmise loogikanurga vastused:

Ül 1. Vihm

Ül 2. 2 ja 4 (sama kõrgus, viis haru)

Ül 3. 1) vuntsidega päkapikk; 2) 18 tundi 3) 100 km

100g šokolaadi võitsid:

- ♥ Arlo Leon Tuvikene (10KU)
- ♥ Karl Arkadi Kõvask (10KU)
- ♥ Erik Nübek (11LO)
- ♥ Erik Tõnn Rast (12IT)

PALJU ÕNNE VÕITJATELE!

30. jaanuaril avati meie koolis eesti raamatu aasta klassidevahelise raamatuseljaluuuletuste mõõduvõtmisega.

Meie toimetuse lemmikud olid 11ME ja 12LO luuletused.

11ME

Legendaarne mees,
kes teadis ussisõnu kui libahunt:
„Rehepapp,
sa pead suudlema Silvat kui marjakobarat!“
„Oh, see tõde ja õigus...
Kuid miks?
See on Oleviste mõistatus...”

12LO

Vareda kammerlauljad,
kevade vaikuse hää.
Tammsaare moodne orjus, elu ja armastus.
Mägrad hernes – tõde ja õigus.
Minu Eesti, minu Euroopa.

Järgmine number ilmub

4. aprillil

- ♥ Intervjuu õpetajaga
- ♥ Õpetajate muusikaharjumused
- ♥ Parkimisprobleemid kooli ümber
- ♥ Õpilaste omalooming
- ♥ Ja palju muud